

väkänt m. 'den na-
turliga kanten på en så-
gad bräda'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vākna v. 1 'vakua'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vän^uä^uf^ug^u ar^u. 'van-
artig'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vän̄ adj. 'van'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vänst, - -, - lär, - läns.

m.

(ett fång hö)

B.J.

ÖR, 1929, Sven Cronholm

ACC.2163

vagn, -m, -är, -ano.

m.

'vagn'

B.J.

ÖR, 1927, Svenska Akademiens

ACC.2163

vänskäpta p. adj.
'vanskapad'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vant adj. n. 'osäkert,
tveksamt'

Ex: da, æ vant, om da
be, ɣst mæ 'det ä osä-
kert, om det bli något med
det'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

Ad.

vanta, -in, -as, -and
'vante'

A.A.

ÖR 1944.

ACC.2137.A.MEIJEL

ACC.2136A
ÖR 1944 A.MEIJEL

var s. 'vara'

Tutr. ta var på
'taga vara på', hol var på
'hålla i ordning'

Ex: hol var på timet
'hålla timmet i ordning i läsa'

var,

de tre han nok var

varse

GAM. NR 39:1

År 1900

J. Larsson

våsd m. vad, vad-
ben'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

v^äea f. 'ärsking i
träd'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

v^èa v. 1. 'hugga, skaf-
fa hem ved'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vpg m. 'kil'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

AA.

veka v.

inpp. ö sup. veka

1 vithya, 2 väst opers. de vekar
u jhrotot = ~~glötet~~ det rycker
i glötet

GAM. NR 39:1

år 1900

G. Linn

vəkə adv. 'hur'

Ex: vəkə sɑ? 'hur
sa du?'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

v[^]e_k_on pr^on. 'vilken'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vickon? el. ökon

hvilken?

GAM.NK 39:1

år 1900

G. Linn

vektor,

Vektor

år 1900

GAM. NR 39:1

G. Larsson

vel, pl. vel

sjäp

GAM.NR 39:1

år 1900

G. Larsson

vèla, vel, vèl, vèla v.
'vilja'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

x.A.

väläg f. · fannveds-
trä

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

v^änt^ärv^äll f. 'ull,
som klip^{ps} på v^änt^ären'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vērāzka f. 'vedtrave'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

K 20

verka m. 'virke'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vèrval m. 'virvel'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

väsö,

miss

GAM.NR 39:1

Ar 1900

G Larson

vētra sa vē refl. v. 'vila
nupp sig, ta igen sig'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

visspånad m. viden
vidja av björk el. vide, som
trädde genom ets hål i tim-
merstockarna och varmed
dessa sammanhölls i läsan?

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vēka f. 'vecka'

ACC.2136A
ÖR 1944 A.MEIJEL

vjläta f. 'stort flackt
område, slätt e.d.'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vj n m. ^{1.} 'vind, blåst;
2.' 'vind, loft'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

A.A.

vjnaléka f. 'flöjel'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

AA

vindgärd f. kärna
med vev'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

AT.

vynfälor f. pl.

'ställen i skogen, där trä-
den bläst ner'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vjzkel m.; pl. vjzklar
'trästycke, som i en vävstol
håller uppe solokäpparna'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vinikar s. pl. 'liten
anordning av trä i vävstol,
som håller solokäpparna
uppe'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vj¹nränt p. adj. n. son
är utsatt av klästen från alla
häll (om en byggnad)

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vinst^{er} adj. 'väster'

Ex: vinstra ögat 'väst-
ra ögat'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

Ving_i n. takskoning
av bräder på halmtak på ga-
veln till skydd mot vind och
våta

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vinter, pl. vintros

d-e bra vinter om vättra = det är
frost om vättra

vinter, Frost

GAM.NR 39:1

År 1900

G. Larsson

vjrobriskz, -n, -ar, -ann.
m.

'beteckning för släktet Salix, undantagen-
des *S. fragilis*, *S. alba*, *S. caprea* och några
andra.'

B.J.

ÖR, 1927, Sven Cronholm

ACC.2163

vj r o b ü s k e m. 'vide-
buske'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

K. A.

vjvævötter f. pl. 'vötter'
av videbuske'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

väsön adj. 'nyfiket'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

v̄jsa, -ar, =, = ; -atə, -
-atə v. 'visa'

ÖR 1944.

ACC.2137.A.MEIJEL

A.A.

v¹iz¹on b. sy. 'vift'
-

Ex: ut¹o p¹a v¹iz¹on 'ute
p¹a vift'
-

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vran̄ci, vran̄a, vran̄a, vran̄ats

'medest en vran̄björn draga åt länkar bring
ett timmerlass'

B. J.

ÖR, 1927, Sven Cronholm

ACC.2163

vransbyön m. hind-
ningsanordning, bestående
av kätting och stake av
dra åt kättingen med kring
en timmerlass

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

v. Åsa

ingef. v. Åsa, sup. v. Åsa

v. Åsa

GAM. NR 39:1

v. Åsa 1905

G. Larsson

vra, -'a, vrar, -'a 'vra'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vrängflöknät m. 'knut',
som är svår att lösa upp'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

väglös a. v. värds-
lös

ACC.2136A
ÖR 1944 A.MEIJEL

väfer s. 'vörf'

ACC:2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vam f. 'väm'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vånda f. 'vånda'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vǻndas dep. 'vǻndas'

ACC.2136A
ÖR 1944 A.MEIJEL

vänd m. 'vända'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vän^o pr. konj.

Ex: ja vän^o han j^ote
d^e 'jag önskar han gjorde
det'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vänjäst p. adj. 'som
ej gäst tillräckligt'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

våra v. l. 'göra vis-
arbetet på åker och äng'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vátə, val, vətə;
-arə, -astə adj. 'våt'

ÖR 1944.

ACC.2137.A.MEIJEL

A.A.

väg pl. vägar

väg

GAM.NR 39:1

år 1900

G. Larsson

væg, pl. vægot

væg

GAM. NR 39:1

år 1904

J. Larson

vaka t_e' v. hoppa till
(då man blir hastigt skrämmed)

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

väksa, -or, vaks, väksa
v. 'växa'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vækstor, pl. vækstrar

de har go vækstor, de aprens,
åsvætt på grenar.

GAM.NK 39:1

Ar² 1900

G. Larson

välja, väd, vet v.
'välja'

ACC.2136A
ÖR 1944 A.MEIJEL

välta v.

inff. valt, sup valt

välta

GAM. NR 39:1

år 1900

G. Larson

välta f. 'så stor mängd
hå inne i ladan, som en karl
kan välta framför sig'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

välva, -er, väd, vat;
väd, vat, väd v. 'välva'

ÖR 1944.

A.A.

ACC.2137.A.MEIJEL

vän, -er -era 'vån'

A.A.

ÖR 1944.

ACC.2137.A.MEIJEL

vana f. 'gång, omgång'

ACC.2136A
ÖR 1944 A.MEIJEL

væna v. / 'vænda'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

KA

Vänna se vé 'vänja sig vid'

A.A.

ÖR 1944.

ACC.2137. A. MEIJEL

vänsteg m. 'teg vid
ändan av åkern (ej förr)'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

væn, -æn, -ær, -æra
'vinge'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

vänny f. 'omvänd-
ning av hö, för än det skul-
le torpa bättre'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

v̄ara, a, v̄a, v̄uf
v. 'vara'

ACC.2136A
ÖR 1944 A.MEIJEL

värj, v^än, värär, värans.

m.

'bock'

v^än kults

'bocken stänges'

B.J.

ÖR. 1927, Sams Cronholm

ACC.2163

värð, væn, -ar, -and 'lagge'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

värpa f. 'varpa'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

värpa, v.

inff. värpols, sup. värpos

värpa.

GAM. NR 39:1

År 1900

G. Larsson

värp^äs^ä m. 'sim-
blåsa'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

væs m. 'geting'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

MP.

vèspa, vèspa, vèspa, vèspato

'vispa'

B. J.

ÖR, 1927, Sven Cronholm

• ACC.2163

västare,

västra

GAM.NK 39:1

år 1900

J. Larson

västöt m.; pl. -er
'västgöte'

ACC.2136A
ÖR 1944 A.MEIJEL

AT

vo**l** adv. väl

Ex: ja fär vo**l** ta mae
tj' te-t 'jag får väl ta mig
tid till det'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

y²sta v.

impf. y²sto sup. y²st
ja far val mot a y²sta =
y²sta

GAM. NR 39:1

Ar 1900

J. Larsson

ÿst^äsk m. 'laggat kär^l,
som användes vid ÿstring'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

ny sto n. 'gemensam
nystrung med åtföljande för-
plägnad'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

ÿstokälå n. 'laggat
kär, som användes vid ÿst-
ning'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

X d.

ÿstəkörj f. 'ostkory
(flätad av viderötter)'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

Ystoläg n.' personer,
som utför ystningen tillsam-
mans'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

ytstämjölök f. 'mjölk,
som man tog med sig, då
man skulle på ytöl'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

ÿst^öh n. 'ÿstkalas;
man gick till varandra och
ÿstade åt den som för till-
fället var värd och som i
 gengäld höll kalas för de
andra'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

ÿta, -- . Pluralis sakuss.
f.

B. J.

ÖR, 1927, Sven Cronholm

ACC.2163

a,

och

GAM.NR 39:1

år 1900

G. Larsson

a, -a, -ar, -and
'ä'

A.A.

ÖR 1944.

ACC.2137.A.MEIJEL

ag adv. 'också'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

Ähül n. 'avlägsset be-
läget ställe uppe i bergew'

Ex: et fåla ähül 'ett otrev-
ligt ställe'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

åhävle adj. 'ohövlig,
uppfostrad'

X.D.

ACC.2136A
ÖR 1944 A.MEIJEL

Äjör f. jord, som ligger
en stycke ifrån gården och
ej brukas av ägaren

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

äka, v.

inff. äkt, sup. äkt

äka

GAM.NR 39:1

år 1900

A. Larsson

åker, pl. åkrar

var åker blev jostats far
han hent, han og.
åker

GAM. NR 39:1

år 1900

G. Larsson

äksö m. 'öve'

Ex: äksön, äksön, äksön!
'kom öven min!'

ACC.2136A

ÖR 1944 · A.MEIJEL

äksomäkt f. två akar,
spända framför en plog, harv
el. vagn

Ex: två äksomäkter fyra
akar framför plogen o.s.v.

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

äks hövst m. 'slags
hyvel'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

äksära,

suggare källa / dock ofta utan
fjäder, som användes vis t.d.
för till kyrkan

GAM. NR 39:1

År 1900

G. Larsson

aköstiga adj. 'sjock',
akostig'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL

äläks adv: 'avlägsel'

ACC.2136A

ÖR 1944 A.MEIJEL